

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 204/2015
09.07.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Миломира Николића, председника већа, Слађане Накић Момировић и Марине Говедарица, чланова већа, у парници тужилаца Р.Л., М.Ј., Р.Н., М.П., Н.Г., М.С., В.М. и Љ.В., свих из Б., које заступа Н.Ц., адвокат из У., против тужене Републике Србије, Министарства одбране, коју заступа Дирекција за имовинско-правне послове у Београду, ради исплате зараде, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3183/14 од 08.10.2014. године, у седници већа одржаној дана 09.07.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3183/2014 од 08.10.2014. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 3645/12 од 03.12.2012. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужена да тужиоцима на име разлике између пуне и исплаћене зараде исплати тужиоцу Р.Л. износ од 1.770.568,88 динара, тужиоцу М.Ј. износ од 2.520.298,44 динара, тужиоцу Р.Н. износ од 2.447.085,81 динара, тужиоцу М.П. износ од 2.531.225,26 динара, тужиоцу Н.Г. износ од 2.504.394,83 динара, тужиоцу М.С. износ од 2.710.776,54 динара, тужиоцу В.М. износ од 2.478.118,83 динара и тужиоцу Љ.В. износ од 1.503.350,99 динара, са законском затезном каматом на месечне износе ближе означене у изреци пресуде, почев од дана доспећа сваког месечног износа, па до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3183/2014 од 08.10.2014. године, одбијена је жалба тужилаца и потврђена је пресуда Првог основног суда у Београду П1 3645/12 од 03.12.2012. године и решење о исправци од 21.07.2014. године. Одбијен је захтев тужилаца да се обавезе тужена да тужиоцима накнади трошкове парничног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиоци су благовремено изјавили ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 401. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 125/04, 111/09), који се примењује на основу члана 506. став 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11), у вези члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 506. став 1. Закона о парничном поступку, у прелазним и завршним одредбама је прописано да поступци започети пре ступања на снагу овог Закона, спровешће се по одредбама тог Закона („Службени гласник РС“ бр. 125/04, 111/09). Међутим, одредбом члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 55/14) ревизија је дозвољена у свим споровима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, а који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу овог Закона.

Другостепена пресуда против које је ревизија изјављена донета је 08.10.2014. године, после ступања на снагу Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 55/14 - ступио на снагу 31.05.2014. године).

Тужба у овом спору ради исплате зараде поднета је 07.07.2006. године. Вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде према тужиоцу Р.Л. је 2.520.298,44 динара, што по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе представља динарску противвредност 30.364,85 евра; према тужиоцу М.Ј. 2.520.298,44 динара, што представља динарску противвредност 30.364,85 евра; према тужиоцу Р.Н. 2.447.085,81 динара, што представља динарску противвредност 29.482,78 евра; према тужиоцу М.П. 2.531.225,26 динара, што представља динарску противвредност 30.496,50 евра; према тужиоцу Н.Г. 2.504.394,83 динара, што представља динарску противвредност 30.173,26 евра; према тужиоцу М.С. 2.710.776,54 динара, што представља динарску противвредност 32.659,76 евра; према тужиоцу В.М. 2.478.118,80 динара, што представља динарску противвредност 29.856,67 евра и према тужиоцу Љ.В. 1.503.350,90 динара, што је по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе представља противвредност износа од 18.112,55 евра.

Како вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде према сваком тужиоцу који у смислу члана 204. ЗПП нису јединствени супарничари не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то ревизија тужилаца није дозвољена.

Из наведених разлога, на основу члана 404. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци овог решења.

**Председник већа – судија,
Миломир Николић,с.р.**